

МАРКОВИ КУЛИ

Буйний Вардаръ се провира
Между стръмни тѣснини, —
Съ ревъ се пѣни, и скалитъ
Лиже съ гладни си вълни.

А надъ тѣсенинитъ горѣ
Се чернѣять срутини,
Сѣкашъ тъмно привиденъе
Отъ дълбоки старини.

Туй сж Марковитъ Кули;
И, гроза на татъ и врагъ,
Тамъ живѣлъ е Крали-Марко, —
Надъ юнацитъ юнакъ.

Отпоръ въ сила безъ да знае,
Охолно живѣялъ онъ,
Съ първо любе Ангелина,
Съ Шарка, буенъ вихрогонъ.

Съ вѣрна коня грозний Марко
Денемъ впускалъ се въвъ бой;
Въ късна ноць при първо любе
Се прибиралъ на покой.